

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 274

Březen 1978

Ján Papánek:

MASARYK - VZOR A SYMBOL

**K oslavě 128. Výročí narození T.G.M. v Wash., D.C.
dne 10. března.**

Národ uznával a oceňoval veľké hodnoty, ktoré v Masarykovi mal, prejavil to i tým, že ho štyri razy volil za prezidenta a s vd'akou ho označil na prezidenta osloboditel'a. Súčasne si však uvedomujeme, že samostatnosť nebola dielom jedného človeka. Bol to plod spoločného úsilia generácií celého národa, ktorý v Masarykovej dobe dozráł. K tomuto vývoju napomáhala mnoho Čechoslovákov, veľkých ako Eduard Beneš a Milan R. Štefánik i malých, známych i neznámych, doma i v zahraničí a mnoho ich priateľ'ov, ale nepochybne najvýznamnejšiu úlohu v tom zaujímal Masaryk. Masaryk sa národu stal morálnym a ideologickým symbolom. Preto československý l'ud, Češi, Slováci, Karpatorosovia - všetci ti, ktorí svoj národ milujú, si ho dnes, v jeho stodvadiatesme výročie narodenín pripomínajú a čerpajú silu v práci pre lepší zajtrajšok.

Terajší mocipáni sa snažia vymazať historické záznamy o tejto najkrajšej dobe Československa. Zakázali vyučovanie o tom a spomienky na Tomáša Masaryka, svetu známeho ako pravého obráncu demokracie, filozofa života, politika a štátnika, i keď sa zrodil z malých pomerov ako všetci vedúci národní činitelia v československých moderných dejinách.

Masaryk však nepatril len nám Čechoslovákovi a Československu. Uznával a uctieval si ho celý svet, kde podkladom l'udského konania je idea slobody, l'udskosti, práva a spravodlnosti. Najmarkantnejšie sa to prejavilo v roku 1930, v dobe jeho osemdesiatych narodenín. Vtedy sa o ňom písalo pod takými tituly: "Najdokonalejší European," "Patriarcha európskych osl'obodených národov," "Jedna z najjasnejších hviezd na slavianskom obzore," "Najväčší syn Československa" - "Národný hrdina, vyznavač pravdy," "Apoštol sociálnej harmonie," "Nič menšieho ako celý človek," "Veľký starc Europey."

Nebolo problému, ku ktorému by Masaryk nebol zaujal otvorene svoje stanovisko. Uvediem len niektoré, ktoré sú dôležité a sa nás i dnes priamo týkajú: Masarykov pomer k Slovensku a Slovákovi bol vždy kladný. Slovensko už pred prvou svetovou vojnou pokládal za nedeliteľnú súčiastku spoločného súžitia s Čechami a Moravou. V tom smeru vychoval celú slovenskú generáciu - ktorá v kritických dobách minulého a začiatku tohoto storočia národ zachraňovala a potom v novej Republike vedla.

Tu si spomínam na dobu svojho posobenia na československom vyslanectve v hlavnom meste Maďarska v rokoch 1924-26. Bola to doba frankovej aféry, keď maďarská vláda úradne falšovala francúzske franky, bola to doba vystupňovaných vášní proti Československu, hlavne proti Slovensku. Bol som vtedy pozvaný do Topolčianok a prezidentovi som hovoril o situácii - chcel vedieť všetky podrobnosti a potom mi povedal: musíte to

okamžite ísť referovať Benešovi, aby boli urobené príslušné opatrenia. Tento venoval väčšinu svojej zahranične politickej činnosti slovenským veciam.

Nástrahy proti Slovensku boli z roznych stran podnikané od založenia Republiky a často tomu napomáhali i niektorí Slováci. I teraz je vedená kampaň, aby sa Slovensko čo najviac národne, politicky - hospodársky i kultúrne odcudzovalo od Čechov, takže len na práve skončivšej konferencii v Štátnom Departmentu bol vyslovený aj taký názor, že je nebezpečie anexie Československa, zvlášť Slovenska, Sovietskym svazom.

Dnešný vývoj v Československu sa, bohužiaľ, odchyľuje od Masarykovej ideologie, humanity a linie pod vlivom totalitných sovietskych síl. Zdorazňuje sa všetko, čo Čechov a Slovákov rozdeľuje a v zahraničí mnohí Slováci i Češi tomuto tlaku podliehajú a dokonca mu i napomáhajú. Náš politický program a v skutočnosti náš národný program, hovoril Masaryk, je účinný v tak malej miere, pretože je abstraktný, nevyjadruje plnosť našich kultúrnych potrieb. Národný program sa nesmie spokojiť heslami, ale musí poznať všetky možnosti - ktoré za určitých okolností uskutočnia národné tužby. Každý musí v svojom oboru o to usilovať. Samotná neodvislosť nezachráni žiadon národ, ale národ musí udržať neodvislosť. Politická neodvislosť je iba prostriedkom k úspešnému životu národa. Stratili sme ju, keď sme ako národ prestali morálne žiť. Morálka a vzdelanie nás zachráni. Masaryk zdorazňoval, že l'udia sa dajú snádnejšie získať, keď svoj politický program nebudeme vždy nadšene a za každých okolností hlásať. L'udi je treba získať i nepriamo - tým, že hovoríme o tom, čo ich zaujíma, mnohých l'udí politickou agitáciou často odradíme - iste nezískame. Ovšem takéto ovlivňovanie predpokláda vzdelanie - politický rozhľad - spoločenský takt a znalosť l'udí, nesmie sa všetko svoje chváliť. A jedna z najdôležitejších vecí - nesmieme byť finančne závislí na tom, koho chceme získať. Takto bol vedený i druhý odboj.

Je zarážajúce a nepochopiteľné, že jeden z najbližších spolupracovníkov prezidenta Cartera nepochopil vývoj v Československu v 1968 ani jeho minulosť a veľkú duchovnú, morálnu i politickú silu revolty celého národa proti Sovietom, ktorá zanechala v celom svete nehynúci dojem a úctu, ako príklad hodný následovania.

Neuvedomuje si ani dosah Charty 77, ktorej sa proti Sovietom už vyše roka dovoľáva celý svet.

Zdá sa nám, že americká zahraničná politika by mala hl'adat' to, čo spojuje Rumunsko, s jeho tvrdým komunistickým režimom - Jugoslávii, ktorá dostala vyše 9 miliard dolárov, aby mohla odporovať sovietskému tlaku - so Sovietmi okupovaným Poľskom - Východným Nemeckom, Maďarskom a Československom, aby sa v pravý čas mohli spoločne vzopreť sovietskému útlaku a jeho výboju.

VĚSTNÍK

March 1978

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Březen 1978

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Sám som osobne na konferenciu v Štátnom Departmente dňa 28. februára 78, ako bývalý čl. velvyslanec a delegát vo Spojených národoch, verejne prehlásil, že "národy strednej Európy sú vo veľkom nebezpečí, že sú na jednej lodi, že v strednej Európe niet mieru, i keď sa tam neprelieva krv a že je treba, aby Štátny Department prevádzal dynamickejšiu politiku v záujme týchto štátov". Tiež som žiadal - "aby Spojené štáty viac usilovali o evakuáciu sovietskych vojsk z týchto zemí". Konečne som tiež upozorňoval, že v dobe belehradskej konferencie panuje v Československu zvýšený teror.

Je to iba krok na ceste o nápravu, ale po dobe niekoľkých desiatok rokov teroru začína svítať. Nesmie sa ustáť v úsilí - ktoré zatiaľ na vonok vykazuje málo významných úspechov, i keď niektorými činiteľmi zaznávaných, ale komunistický režim sa ich hrozí a je nútený počítat' s odporom československého človeka.

Zakončení v Bělehradě

Bělehradská konference skončila, jak se předvíдалo: 35 delegátů podepsalo "nedráždivý závěrečný dokument, Sovětský svaz nepřipustil ani se zmínit o lidských právech. V krátkém formálním prohlášení bylo oznámeno, že další konference o plnění helsinských dohod se bude konat v roce 1980 (snad v Madridu). Má to ten význam, že se bude pokračovat v úsilí za lidská práva na světovém fóru. Není to velké vítězství, ale je to krok kupředu v pomalém dlouhodobém vývoji.

Vedoucí evropského oddělení State Departmentu George Vest prohlásil na washingtonském semináři, že diskuse o tom, jak se plní ustanovení o lidských právech byly v Bělehradě neobyčejně "upřímné". Sovětský svaz i komunističtí spojenci nejsou zvyklí na přímost a upřímnost, ale nemohli uniknout a byli nuceni vyslechnout výtky. Ovšem Západ, inkl. Spojené státy byly též podrobeny kritice, ale dovedou o svých nedostacích klidně hovořit, připustit chyby a hledat nápravu. Takový způsob jednání komunisté vůbec neznají.

Neutrální země žádaly, aby odborníci všech pětatřiceti zemí se setkali před další konferencí, aby se mohli dohodnout o věcech, o nichž nebylo možné v Bělehradě jednat. Bylo usneseno, že se má konat porada o právních otázkách řešení sporů, porada o vědeckých problémech a snad i porada o problémech Středozevního moře. Sovětský svaz má docela jiný zájem a velmi prosazoval, aby se tyto schůze zabývaly otázkou americké neutronové bomby.

Dne 21. března vyslanec Arthur Goldberg, vedoucí americké delegace v Bělehradě, podá výklad o průběhu konference výboru tzv. Congressional-Executive Helsinki Commission, kterému předsedá kongr. Dante B. Fascell.

**Oznamte včas
změnu adresy**

Předsednictvo ČSNRA projevilo své uznání vyslanci Goldbergovi dopisem ze dne 8. března:

The Hon. Arthur Goldberg
United States Ambassador
Department of State
Washington, D.C.

Dear Mr. Ambassador:

The Board of Directors of the Czechoslovak National Council of America decided at its meeting on March 8, 1978 to congratulate and thank you for your work done at the Belgrade Conference on Security and Cooperation in Europe. Regularly briefed by the good offices of Mr. Niemetz, Counselor of the Department of State, we have kept close watch on the proceedings of the Conference, the activities of our delegates under your enlightened leadership and your own incisive statements.

As the Conference is coming to a close we wish to express our admiration for a difficult job performed with courage, brilliance and prudence. The exposure of numerous well-documented cases of violations of the Final Act of Helsinki and other agreements and treaties by the government of Czechoslovakia served the best interests of the United States in its stand for human rights and kindled in the minds of the people of Czechoslovakia - so we are reliably informed - new hope for possible improvement in their present predicament.

Americans of Czech and Slovak descent, on whose behalf we speak, owe you a debt of gratitude.

Gratefully yours,

Czechoslovak National Council of America

Prof. Francis Schwarzenberg
Vice-President
Stephen Papánek
Vice-President

Dr. M. Ferjencik
President

Z Washingtonu

Ve dnech 27. a 28. února se na State Departmentu konala konference o lidských právech na kterou byli pozváni zástupci organizací, které na tomto poli pracují. Z čs.-amerických organizací se konference zúčastnili: za American Fund for Czechoslovak Refugees Dr. Ján Papánek a Dr. Adolf Klímeč; Ústředí ČSNRA zastupovali: s. A. Faltusová a br. Dr. J. Hašek a odbočku ČSNRA, Washington, br. Dr. V. Fleischer. Paní Betka Papánková se konference zúčastnila v zastoupení National Council of Women of U.S.

Hlavním řečníkem na pondělním zasedání byl Mr. George Vest, vedoucí evropského oddělení státního departmentu, který mluvil o bělehradských jednáních, která se protáhla již o tři neděle, protože Sovětský svaz a jeho spojenci nesouhlasili s tím, aby závěrečný dokument obsahoval byt' i jen zmínku o lidských právech. Je tudíž pravděpodobné, že závěrečný dokument bude jen krátké formální komuniké. Mr. Vest však poukázal na to, že

diskuse o tom, jak se plní ustanovení o lidských právech byly v Bělehradě velmi upřímné a že obdobný případ v historii nenajdeme. Mr. Vest dále podotkl, že Sovětský svaz a zástupci ostatních států sovětského bloku nebyli tímto vývojem příliš nadšeni; uvědomili si však, že nemají jiné východisko než poslouchat, protože nebylo v jejich moci diskuse o lidských právech zastavit. Mr. Vest dodal, že se v roce 1980 bude konat další konference o plnění helsinských dohod a že tedy úsilí o to, aby se helsinské dohody všeobecně plnily - včetně článku o lidských právech - bude pokračovat i po skončení jednání v Bělehradě.

Druhý den zasedání konference State Departmentu se konaly panelové diskuse o Africe, Asii, Jižní Americe a Evropě; o úloze disidentů-aktivistů v různých zemích, dále o lidských právech v USA, atd. V panelové diskusi o Evropě měl výborný projev prof. Thomas Bird, ze slavistického oddělení Queens College v New Yorku. Je zřejmé, že je se situací ve střední a východní Evropě dobře obeznámen.

Konference skončila recepcí, které se zúčastnilo také několik vysokých úředníků State Departmentu.

Za železnou oponou

Koncem února se sešli v Budapešti představitelé desítky komunistických stran, aby se poradili o ideologických a mezinárodních otázkách. Jednání bylo tajné, proslýchá se, že se hlavně zabývali otázkami mezinárodního zbrojení a neutronových zbraní. Sovětský svaz má největší strach z americké neutronové bomby a vede proti tomu světovou kampaň.

Též se mělo jednat o bělehradské konferenci, jak se má postupovat proti disidentům a občanům, kteří by rádi vymáhali u své vlády plnění lidských práv.

Budapeštské konference se zúčastnili zástupci komunistických stran Sovětského svazu, Mad'arska, Československa, Východního Německa, Polska, Rumunska, Mongolska, Kuby a Vietnamu.

Sovětský svaz nepřestává hrozivě zbrojit; ač se projevují ekonomické těžkosti nevěnuje se tomu dostatečná pozornost a vše se vynakládá na válečnou moc. Nedávno na slavnosti 60. výročí Rudé armády v Moskvě, byl oslavován Brežněv a bylo mu děkováno hlavně za velké vyzbrojení Sovětského svazu. V prosloveh a člancích se zdůrazňovala sovětská vojenská síla v zájmu "míru a socialismu". Sovětská armáda hraje nesmírně důležitou úlohu a komunistická strana a stát musí nadále budovat svou vojenskou moc "všemi možnými prostředky". K dosažení přesily nad Spojenými státy, k jejich zdoání, Sovětům právě nejvíce překáží americká neutronová bomba.

Současně co Sovětský svaz horuje pro mír a odsuzuje Spojené státy z nekalých válečných úmyslů, Moskva zasahuje do bojů v Africe, zásobuje habešskou armádu nejlepším válečným arsenálem. Odhaduje se, že Habeš dostala za 900 milionů dolarů tanků, zbrojních pušek, raket, radaru, atd. Marxistický vojenský režim pluk. Mengisty Haile Mariama, aby se mohl udržet, dostal polyglotní armádu vojáků a technických odborníků. Výzvědná služba Západu odhaduje, že v habešské armádě slouží tisíc Rusů, tři tisíce Kubánců, tisíc vojáků z jižního Yemenu a asi dva tisíce z Východního Německa, Mad'arska, Polska, Bulharska a Československa.

U břehu Rudého moře kotví sovětské loďstvo, aby chránilo přístav Assab, odkud se dopravují zásoby. Kubánští piloti zúčastňují se habešských náletů na přístav Berbera, kde Sovětský svaz kdysi měl základnu dokud nebyl ze Somalie vyhoštěn.

V jižním Yemenu odborníci z Východního Německa, s pomocí čtyř tisíc Kubánců cvičí armádu a tajnou policii. Prý Němci cvičí ve třech vojenských táborech radikální palestinské úderníky commandos. Z Východního Berlína byly vyslány do Angoly

brigády "přátelství" vojenských, ideologických, lékařských a vyzvědačských kádru. V Mozambique, tzv. německá mise je největší v zemi, větší než sovětská, aby vedla komplikované africké zásahy.

Techničtí odborníci z Prahy a Budapešti dohlížejí na dopravu velkých zásilek zbraní, kulometů, atd., vyrobených v zemích Varšavského paktu.

Sovětský svaz používá svých poddaných všude. Aby nereptali a aby i na ně padl záblesk slávy, Moskva se rozhodla dopřát vasalům účast na různém podnikání. První komu se dostalo této cti byl Čechoslovák, kosmonaut-výzkumník kapitán inž. Vladimír Remek, který se zúčastnil se sovětským astronautem letu na kosmické lodi Sojuz 28. Pražské Rudé Právo o tom napsalo, že "let našeho kosmonauta je projevem velkorysé nezištnosti Sovětského svazu".

Astronaut Remek se narodil v Českých Budějovicích, jeho otec je Slovák, matka Češka. Pochází z "kované" komunistické rodiny, jeho otec je náměstek ministra obrany.

Sovětům se však ještě nepodařilo přistát na měsíc a tu připomínáme, že jeden z Američanů, kteří byli již na měsíci je našeho krajanského původu, Eugene Cernan, velitel kosmické lodi Apollo 17; jeho otec je Slovák, matka Češka, bydlí v předměstí Chicaga.

Z událostí v Československu

V Praze vyšel další dokument Charty, v pořadí patnáctý, odhaluje rozpor mezi platným právem a právní praxí na jedné straně a závazky z mezinárodních paktů, které Československo podepsalo, ale nedodrжуje.

Václav Havel, herec Pavel Landovský a J. Kukal, kteří byli zatčeni při vstupu na ples železničářů v Praze, jsou ve vazbě. Prokurátor by je rád odsoudil z "protivení se státní moci". Výsledky svědků si však odporují a prokurátor musí hledat jiné důvody nebo jiné svědky.

Právě v těchto dnech se hraje v národním divadle v Londýně Havlova divadelní hra "Audience". Tisková služba United Press vydala o tom následující zprávu: hra se zakládá na osobních zkušenostech a nesmí být dávana v Československu. Je to rozhovor dvou lidí: spisovatele, teď nádeníka v pivovaru, s jeho nadřízeným, který nabízí autoru pohodlné zaměstnání ve vytopené, příjemné kanceláři bude-li ochoten psát o sobě. Každý týden nadřízený by předal tuto zprávu tajně policii. Autor nabídku rozhorleně odřekne, načež nadřízený mu začne spílat a vyjde najevo, že vlastně i on je pod politickým tlakem. "Mohli by mě zašlápnout jako červa", přiznává. Osud malého člověka je těžký nemá-li za sebou politicky mocné osoby.

Anglická kritika praví, že hra začíná rozvláčně, ale nabývá síly, hrůza se stále stupňuje až do konce.

Tři mluvčí za Chartu 77, Dr. Jiří Hájek, Prof. Jaroslav Hejránek a Marta Kubišová napsali do Bělehradu dopis delegátům konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Jsou vděční, že ve svých debatách delegáti věnovali pozornost Chartě 77, která byla inspirována "právě helsinskými principy a vstupem v platnost Mezinárodních paktů o lidských právech u nás . . . Je výzvou k angažované činnosti všech, kdo se rozhodli nečekat s rukama v klíně na příchod míru a spravedlnosti, nýbrž se pustit do práce i za cenu osobních potíží a přispět tak, byť sebeskromněji, k budování kontinentu bez válek a násilí".

Tito tři mluvčí za Chartu 77 též se obrátili na Mezinárodní organizaci práce v Ženevě, aby vyslala do Československa zvláštní komisi a vyšetřila případy politické diskriminace dělníků. Jde o

případy, kdy dělníci byli zbaveni zaměstnání, protože podepsali Chartu nebo dokonce jen odmítli odsoudit Chartu.

Ke své žádosti připojili dotaz, jak dopadlo vyšetřování případů politické diskriminace, které měl provést zvláštní výbor ustavený v červnu po obdržení stížnosti od Mezinárodní konference svobodných odborů v Bruselu.

Pronásledování chartistů trvá. V den, kdy měl být vyhlášen rozsudek nad ing. Alešem Macháčkem a Jiřím Laštůvkou byl odvezen k výslechu prof. Ladislav Hejdaček. Bylo s ním hrubě zacházeno - a nebylo to poprvé. Napsal podrobně o celodenním výslechu a nadepsal to "Budu vystupovat na televizi?" Když byl vyčerpán únavou a bolestmi, než byl propuštěn domů, bylo vyšetřování filmováno. "Nakonec jsem byl dotázán, jak myslím, že budou věc posuzovat občané, až uvidí právě pořizené záběry. Odvětil jsem, že to je jen další nezákonnost, že jsem filmován a natáčen bez svého souhlasu, ale že si diváci jistě svůj názor na to učiní . . . Oni mne teď snad chtějí ukazovat v televizi v nějaké difamační kampani, v pracovních šatech, z nichž mi utrhali (při výslechu) knoflíky, s rozčuchanými vlasy, unaveného a otlučeného. Bude to moje ostuda??"

Čs. tajná policie tvrdí, že Charta 77 je "pamflet protisocialistický a nezákonný" a počíná si brutálně při výslechu s chartisty. Prý se "nepřikročilo ještě k potrestání, ale dojde k tomu tehdy, až se to státu bude hodit". Pavel Rybář, inženýr, byl jeden z vyslýchaných. Jiří Müller, známý studentský vůdce, byl propuštěn po pětileté vazbě. Časopis Ahoj ho označil za zločince, a když byl donucen uveřejnit opravu, napsal, že "v poznámce bylo použito nepřesné formulace."

Případ Františka Šamalíka, docenta právnické fakulty Karlovy university dosvědčuje, jak zmateně a při tom ukrutně si počíná režim proti chartistům. Byl mu odebrán invalidní důchod za to, že podepsal Chartu. Městský soud v Praze odmítl mu přiznat důchod, ač uznal, že nemůže pracovat manuálně. At' prý pracuje jako právník nebo vědecký pracovník. Je to kocourkovské rozhodnutí. Každému je známo, že se celá léta marně snažil o podobné zaměstnání, které mu bylo úmyslně odepíráno.

Stačí se zdržet hlasování v zaměstnání při projednávání resoluce proti Chartě. Martin Butora, zet' zesnulého básníka Laco Novomeského, byl za to vyhozen ze zaměstnání ve Výzkumném ústavu práce a sociálních věcí v Bratislavě.

Pražský režim připravuje jarní návštěvu presidenta Gustava Husáka v Bonnu. Nejprve tam jel čs. zahraniční ministr Bohuslav Chňoupek, aby mu uhladil cestu. Vztahy se Západním Německem byly chladné, zejména od roku 1974, kdy byl v Československu zatčen a odsouzen na deset let západoněmecký žurnalista Gengenbach pro špionáž. Na nátlak z vysokých míst v Německu byl minulý měsíc propuštěn. Na tiskové konferenci prohlásil, že nebyl vinen žádnou špionáží, ale že se dal zlákat sliby čs. úřadů k podpisu přiznání z průmyslové špionáže, když mu bylo slíbeno, že bude brzo propuštěn.

Na podobný falešný slib nasedl komunistům na lep americký novinář v letech padesátých a trvalo to washingtonské vládě skoro tři roky, než mu vymohli propuštění. Svědčí to o naivnosti lidí ze Západu, když se ještě dnes dají zlákat komunistickými sliby.

Politické kocůrkovo

V čísle Január-Február Horizont referuje, že dr. Kružliak a dr. Lobl gratulovali ako funkcionári Svetového Kongresu Slovákov dr. Ottovi von Habsburgovi k 65. narodeninám. Jubilant sa pod'akoval listom, v ktorom m.i. píše: Z našich stykov viete, že sa so Slovákami cítim obzvlášť zviazaný . . . ak to Boh dovoľí, vynaložím všetko, aby som sa zasadil za spravodlivé úroky slovenského národa.

Petice '78

Není to akce politických jednotlivců, ani organizací . . . Má to být výzva všem občanům ve svobodném světě, kterým není lhostejný osud čs. lidu. Nemá to být apel jenom na exil, aby podepsal petici, ale na nás všechny, kteří od počátku bojujeme za svobodné Československo. Této práci se zasvětila Československá národní rada americká ode dne Mnichova, v tom pokračuje bez ustání od února 1948. Proto letos na únorové schůzi předsednictva ČSNRA bylo rozhodnuto, že členové budou podporovat akci, vybízet jednotlivce k podpisu na schůzích odboček a oblastí Rady.

V úvodu petice připomíná historické letopočty: rok 1918, zrození Československé republiky; rok 1948, zničení demokracie a nastolení komunismu; rok 1968, vpád armády sovětského bloku a obsazení Československa.

V Petici 1) **žádáme** odchod sovětských vojsk z Československa, obnovu nezávislosti, suverenity a práva sebeurčení pro občany naší vlasti, jak jsou formulována v člancích I, II, III, IV a VII Helsinské dohody z roku 1975,

(2) **Podporujeme** Chartu 77 a její požadavky vznesené na nynější režim ve věci občanských a politických práv opírající se jak o Helsinskou dohodu samou tak i o zákon 120-75 Sb. ze dne 11. listopadu 1975,

(3) **Požadujeme**, aby pražský režim opustil od persekuce chartistů i ostatních občanů žádajících respektování platných československých zákonů i mezinárodních smluv, na které vláda ČSSR přistoupila,

(4) **Vyzýváme** vládu ČSSR, aby revidovala všechny právní normy které jakkoliv Helsinskou dohodu porušují nebo omezují,

(5) **Obracíme** se na Výbor lidských práv při Organizaci Spojených národů, aby požadoval od vlády ČSSR pravidelná hlášení o tom, jaká opatření byla v oblasti úpravy právních předpisů provedena,

(6) **Žádáme** všechny signatáře Helsinské dohody, aby při všech příležitostech požadovali od vlády ČSSR dodržování všech závazků z podepsané Helsinské dohody a všech na ni navazujících dokumentů.

Petice s desetitisíci podpisy bude předána Výboru pro lidská práva při Organizaci Spojených národů v New Yorku dne 21. srpna, ve výročí sovětské invaze. Kopie bude zaslána všem signatářům Helsinské dohody, tedy i československé vládě.

Prosím vystříhnete a podepište ústřížek a zašlete na adresu Petice '78,

P.O. Box 4339, Sunnyside Station
Long Island City, NY 11104.

SOUHLASIM A PODPORUJI PETICI '78

Podpis .....

Adresa .....

Datum .....

Souhlasím aby moje jméno bylo uveřejněno ANO .....
NE .....

Pravidelná schůze představenstva ČSNRA

se jako obvykle konala první úterý v měsíci v budově Olympic, na sekretariátě Rady. Tentokrát to bylo 7. března, v den 128. výročí narození zakladatele ČSR Tomáše G. Masaryka. Předsedající Dr. M. Ferjenčík a všichni přítomní uctili jeho památku povstáním a minutou ticha. Bylo připomenuto, že odbočka ČSNRA ve Washingtoně, D.C. vzpomínala narozenin TGM na zvláštním večeru.

A pak se již rozběhlo jednání.

Představenstvo ČSNRA uvítalo iniciativu organizátorů podpisové akce PETICE 78, jejíž text spolu s pokud možno nejvíce podpisy má být ve výroční den okupace Československa armádami pěti států Varšavského paktu - dne 21. srpna 1978 - předán Mezinárodní konferenci pro lidská práva. Odbočky budou vyzvány, aby akci podporovaly.

Dr. Jan Mička předal výroční zprávu o činnosti "Maticे vyššího vzdělání", která loni v červnu skončila 75. rok své činnosti. Ve školním roce 1976-77 poskytla MATICE bezúročnou půjčku 24 studentům, jejichž celkový počet od založení této instituce dosáhl úctyhodného čísla 666. V devátém roce činnosti HOVORKOVY NADACE, spravované Maticí, dostalo stipendia 49 studentů ve výši \$26,500.00.

Dobré zprávy přišly i od s. Faltusové z Washington, D.C., která referovala o činnosti ve věci spojování rodin.

Sjezd ČSNRA, který se má konat podle stanov tento rok, nebude svolán do Washingtonu, D.C. - jak bylo hlášeno v lednové zprávě z představenstva - ale z finančních důvodů bude uspořádán opět v Chicagu, v jehož okolí žije většina delegátů. Datum bylo stanoveno na sobotu 13. května. Zprávy funkcionářů budou připraveny předem, aby na sjezdu samém bylo více času na diskusi.

Místopředseda ČSNRA prof. Dr. F. Schwarzenberg navrhl, aby byl poslán děkovní dopis vedoucímu americké delegace na právě ukončené bělehradské konferenci o lidských a občanských právech - Mr. Arthur Goldbergovi. Zdůvodnil jej tím, že Goldbergovou zásluhou se USA "opět jednou ujaly iniciativy", americká delegace jednala otevřeně a je "důvod těšit se z jejího postupu". Návrh byl přijat.

A pak se také samozřejmě hovořilo o úspěšném plesu ČSNRA, který skončil potěšitelně nejen po stránce finanční, ale také společenské. Sestra Vrázová citovala z dopisu jednoho z předních členů chicagské "society", který nezapomněl na český původ svých předků a přijal pozvání na ples. Byl jeho úrovní mile překvapen - a již si objednal lístky na příští bál. Zdá se, že letošním plesem udělala ČSNRA jeden důležitý krok kupředu ve spolupráci mezi všemi generacemi emigrantů z českých zemí a ze Slovenska.

Schůze představenstva ČSNRA se protáhla od 6:30 až k desáté hodině, v této informaci je zaznamenáno jen to nejpodstatnější.

TOJn

Z oblastí a odboček

Oslava narozenin presidenta T. G. Masaryka v Los Angeles

Odbočka ČSNRA "T. G. Masaryk" uspořádala ve spolupráci s odbočkou SVU a Sokolem Los Angeles program v sokolovně u příležitosti výročí narozenin prvního presidenta Československé republiky.

Po zahájení hymnami, které zazpívala paní V. Macháčová za klavírního doprovodu br. prof. Ant. Votruby, přednesl projev br. Frank Marlow, předseda odbočky SVU. Ve svém projevu

připomenul všechna pro český a slovenský národ význačná výročí, která připadají na letošní rok a zdůraznil ty Masarykovy myšlenky a výsledky jeho práce, které přežívají století.

Tvář, úsměv a postava TGM byla pak připomenuta serií diapozitivů (slides). Vzácné snímky ze života Masarykova blízkého spolupracovníka Milana R. Štefánika ilustrovaly neobyčejné úsilí tohoto statečného člověka.

Předseda odbočky Ing. J. Breber, který pořad uváděl, pak přečetl ukázkou z knihy Jarmily Kaloušové: Pod jednou střešou s T.G.M. Příjemným překvapením odpoledne byla píseň "Modlitba pro Martu", kterou výborně zazpívala paní Helena Barová za klavírního doprovodu br. Ant. Votruby, který píseň zachytil a upravil podle gramofonové nahrávky. "Modlitba" byla velmi populární píseň v Československu po sovětské okupaci a brzy byla zakázána. Její tehdejší interpretka, zpěvačka a herečka Marta Kubišová nesmí dodnes v Československu zpívat a hrát. Marta Kubišová je mluvčí Charty 77.

Po přestávce byl promítán český celovečerní film "Mučedníci lásky", který byl natočen v Praze před okupací a patří do "nové vlny čs. kinematografie". Film se vymykal běžné produkci a vynikal lyrikou, metaforami a symboly. Natočil jej režisér Jan Němec, který je nyní v exilu. Jednu z rolí hrála Marta Kubišová.

Letošní Majales ve Washingtonu

Jarní ples MAJALEs ve Washingtonu, D.C. je významná společenská událost celé československé Ameriky a má vynikající tradici. Dosáhl v minulosti čestného patronátu vysokého stupně, dokonce i První dámy Ameriky.

Letos se bude konat v nejmodernějším washingtonském hotelu "L'Enfant Plaza" dne 6. května 1978. - Jako v minulosti, výtěžek Majalesu je určen dobročinným a kulturním úkolům Amer. fondu pro čs. uprchlíky a Československé národní rady americké.

Pokročilé přípravy, které řídí předsedkyně Majalesu paní Věra Brittonová, slibují velký úspěch letošního plesu. Již nyní jest mezi patrony 30 členů amerického kongresu, senátorů a poslanců, vedle dalších významných osobností a velkého počtu Čechů a Slováků. Tradiční plesovou vložkou bude letos "Slovenská beseda", v Americe dosud neznámá. Nacvičuje ji paní Milica Hasalová-Švehlová. - Adresa pro reklamace pozvámek jest: Mrs. Věra Britton, 2330 N. Vermont Street, Arlington, VA 22207. - Tel.: (703) 525-5854.

Výroční zpráva Oblastního výboru v Michiganu ČSNRA za rok 1977

Schůze Oblastního výboru konaly se v r. 1977 v březnu, září a listopadu, vždy za účasti funkcionářů a jednoho či dvou delegátů sdružených organizací: ČSNRA odb. Masaryk, Owosso; ČSNRA odb. Masaryk, Detroit; American-Czech Dance Group, Owosso; Západočeská Bratrská Jednota Flint; Sokol Detroit, Sokolice Detroit, - Czechoslovak-Canadian Cultural Center, Windsor, Ontario, Canada; nebyl na schůzích zastoupen, ač jinak příspěvek zaplatil.

Vývoji Oblastního výboru je stále na obtíž nečinnost v letech 1970-1976. Tím se ztratilo správné spojení s organizacemi a organizace samy jak počtem členů tak i aktivitou značně oslábly. Taneční skupina v Owosso si vede nadále dobře zásluhou nestárnoucích manželů Čechových a ona jediná je schopná každoročně pořádati dvě až tři veřejná vystoupení s tancem. V detroitské oblasti je činný Sokol, ovšem tato organizace se pokládá v prvé řadě za americkou, s obcovacím jazykem anglickým. V posledních letech se Sokol Detroit dostal do jistých finančních potíží a hledání finančních zdrojů se děje pak na úkor činnosti etnické.

Za této situace je Oblastní výbor nucen omezit se na činnost organizační a být mluvčím čl. zájmů v Michiganu. Předseda Vlčko zaslal prezidentu Carterovi mailgram v záležitosti Human Rights a Andrej Sacharova. Br. Šrámek předvádí na požádání film "The Price of Freedom", zapůjčený od American Security Council. Snažíme se získat ke spolupráci Pěvecký Sbor Schwartz Creek a zájem projevil i církevní organizace Carpathian Church. Zprávu o těchto jednáních projednáme na schůzi v březnu 1978. Na listopadové schůzi jsme též vyslechli magnetofonovou pásku br. Šrámka k 59. výročí ČSR s předmluvou presidenta Wilsona o uznání samostatnosti Československa z r. 1918.

Koncem léta jsme se dověděli o úmyslu Sokola Detroit pořádat Czechoslovak Festival v červenci 1978 a od této doby vedeme se Sokolem jednání o naší účasti. Schůze přípravného výboru Sokola se zúčastnil br. Vlčko podporovaný br. Durkinem, který je členem Sokola a delegátem za Sokol v Oblastním výboru Michigan ČSNRA. Sokol změnil název festivalu na "Czechoslovak-American Festival". Oblastní výbor ČSNRA rozhodne o naší účasti, na příští schůzi v březnu.

ČSNRA jsme v prosinci poukázali příspěvky za sdružené organizace dle stanov (Chapter 15).
Karel Lípá,
tajemník Oblast. výboru v Michiganu ČSNRA

Úspěch XXVII. výročního plesu Oblastního výboru ČSNRA v Chicagu

(Dokončení)

Z PROSLOVU . . .

V závěru prof. Schwarzenberg zdůraznil, že si ze všech těchto důvodů přejeme silnou a zdárnou Ameriku, dosti silnou, aby mohla přispět k udržení míru ve světě. Dosti silnou, aby byla nejen svým příkladem majákem a nadějí pro všechny lidi ve světě, kterým je svoboda upírána, ale aby také mohla účinně pomoci jiným svobodným národům jako jsou Češi, Slováci a Podkarpatští Rusíni, aby se své svobody a neodvislosti zase domohly.

V sobotu večer dne 11. února jsme se sešli v předem vyprodané plesové síni. V novém prostředí a částečně i nové společnosti - přišla řada našich přátel zde již narozených, druhá i třetí generace - brzy se vytvořila přátelská atmosféra. Světlou a hlavní událostí večera bylo představení osmi debutantek: Marie Ann Bessy, Gail Budilovské, Dorcas Dvořákové, Milici Klavíkové, Markéty Kynclové, Evy Manové, Jane Přítasilové a Caroline Šipalové. Milici Klavíkovou uvedl předseda ČSNRA Dr. Mikuláš Ferjenčík a Marii Bessu Dr. Juraj Podzámský. Ostatní byly uvedeny svými otci. Velmi jim to slušelo když vstoupily do sálu a zahájily ples.

Debutantky vtipně a mile představila Mistress of Ceremonies Judy Baar Topinka. Po uvedení debutantky půvabně zatančily se svými tanečníky Fléglovu "Polonézu", vzorně nacvičenou dr. Mojmírem Viktorínem. Následovalo velmi oceněné vystoupení tanečnicků a tanečnic klubu "Beseda", "Domov", a "Moravské kulturní společnosti", kteří společně zatančili Pavla Vranického "Menuet" v nastudování Zdeňka Martínka a Cynthie Machové; "Jiřinkovou polku" Bedřicha Smetany, v nastudování Tomáše Kuchvála. Deset mladých párů těchto spolků nám dokázalo, co pěkného je možno docílit při přátelské spolupráci.

Zamlouvala se plesová programová knížka svou úpravou i obsahem. Každé debutance byla věnována stránka programu, líbivé fotografie zhotovila pí. Margaret Vacková Trybusová. Hosté si brali knížku domů a vyžádali si další výtisk v úřadovně (pokud zásoba stačila) pro nepřítomné členy rodiny. Krátká historická črta o Československu (autorka Vlasta Vrázová, ilustrátor Milan Košař) byla oceněna zde narozenými Američany,

že byly v ní shrnuty základní údaje z historie Čechů a Slováků a zrození Československa.

Úspěch plesu přiměl pořádací výbor, aby již dnes plánoval pro příští rok, což bylo schváleno na výroční schůzi Oblastního výboru dne 20. března. Zajištěn den 3. února 1979 a krásný plesový sál.

Sjezd ČSNRA

se koná v sobotu dne 13. května 1978 v budově Česko-amerického kulturního střediska "Velehrad", 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago. Zahájení v 9 hod. dopoledne.

Sjezd bude zasedat po celý den v sobotu. K získání času pro sjezdové jednání bylo rozhodnuto ustoupit od čtení zpráv úředníků, zpráv výborů a delegátů na sjezdu.

Předsednictvo ČSNRA prosí, aby zprávy úředníků, zprávy oblastí či odboček nesdružených v oblastních výborech a zprávy pracovních výborů předsednictva za uplynulé období byly zaslány úřadovně

do 15. DUBNA 1978.

Úřadovna zprávy rozmnoží a do 1. května 1978 texty vyšle sjezdovým delegátům k prostudování.

Vrat' se proto co nejdříve pověřovací listinu s jménem zvoleného delegáta.

Příloha A.

Stanovy Čs. národní rady americké:

"Hlava V. Řádný sjezd.

Článek 1. Řádný sjezd Národní rady se koná každým druhým rokem, a to v létech sudých čísel, v místě určeném předešlým sjezdem. Sestává ze zástupců volených dle následujících pravidel:

- každá celonárodní organizace, mající členství v Národní radě, je oprávněna ku dvěma zástupcům;
- každá odbočka Národní rady je oprávněna k jednomu zástupci za každých 50 pravoplatných členů a ku dvěma zástupcům, přesahuje-li zbývající počet 25; tak odbočky s členstvem do 75 členů mají právo na jednoho delegáta; od 76 do 125 na dva delegáty; od 126 do 175 na tři delegáty; přes 175 na čtyři delegáty.
- každé sdružení spolupracující jako členská složka Národní rady dle ustanovení těchto stanov je oprávněno ku dvěma zástupcům;
- oblastní výbory Národní rady volí ze zástupců přiřazených organizací vedle těch, kdo zastupují přímé odbočky Národní rady, dva zástupce, kteří budou zastupovat takový oblastní výbor;
- členové předsednictva jsou ex officio řádnými zástupci na sjezdu.

Článek 2. Za zástupce na sjezdu dle výše uvedených ustanovení mohou být voleni pouze členové Národní rady dobré pověsti."

IN MEMORIAM:

K uctění památky zesnulého p. Pavla Pollacka, který na Aljašce tragicky zahynul dne 21. ledna 1978 věnuje Jiří Pollack, bratr, Mountain View, CA \$10.00

Ze života krajanů

Zomrel rezbár a tvorca kvalitných husiel

Inverness, Fla. - Zvuky vlastnej výroby husiel v rukách umelca boli požitkom majstra Petra Šturmana a jeho početných priateľov. Po dlhoročnej činnosti v Detroit, Mich., jako výrobca maketov automobilov, architektonických stavieb atď. majster Šturman sa konečne utiahol do mestečka Inverness, Fla. a v zátiší bukolického života konečne mohol sa venovať uskutočneniu vytúženého sna, výrobe husiel dl'a vzoru Stradivaria.

Podmienky mal dobré. Za roky sháňal drevo vhodné pre výrobu kvalitných nástrojov. Po kúsku, kde sa dalo, nadobúdali štiepané kusy javorového a jedľového dreva a tie pozorne uskladňoval na pojde svojho domu kde, vďaka floridskej teplote, dosúšali sa za roky. Niektoré kusy, zakúpené v Československu a Nemecku od priekupníkov prvotriedneho dreva boli až 70-ročné a zralé na spracovanie.

Základy svojej zručnosti v spracovaní dreva, kovov a plastických hmot majster Šturman mal z prešovskej umelecko-priemyselnej školy, kde pre svoju zručnosť vo vyrezávaní z dreva bol prijatý za žiaka v mladom veku 12 rokov. V teoretike aj praxi pokračoval výborne, avšak svoje školovanie tam nedokončil. Vystúpil sa koncom roka 1920 za otcom, Pavlom Hudák-Šturmanom do Spojených štátov. Rodina Šturmanovcov sa usadila v Detroit, Mich. Peter po nadobudnutí potrebných rečových znalostí počal, jako 17-ročný, pracovať v dielni na výrobu nábytku a opravu starožitností. Postup v práci bol rýchly, vďaka jeho dokladnosti a skoleniu.

Za nasledovných 20 rokov prešiel tvrdou školou skúseností vo výrobe nábytku, maket priemyselných vzorov, automobilov a makrodrapov. Pracoval v dreve, kovochoch, plastických hmotách a nebolo nevyriešiteľného problému pre neho.

Výroba stĺpov z cementovej liatiny pre značky prvej transkontinentálnej hradskej v Amerike "Lincoln Highway" pripadla firme kde bol zamestnaný. Vyznačil sa v zdokonalení hromadného spôsobu výroby stĺpov s medailonom Abrahama Lincoln a pásom amerických bariev. Za čas také kamenné stĺpy označovali hradskej od Atlantiku do Pacifiku. To však bolo v dvadsiatich rokoch nášho stoletia. Hradská zmenená bola na US 30 a pri rozširovaní na autostrádu mnohé zo stĺpov boli "zachránené" sberateľmi "Americana", mnohé iné zasypané a je zriedkavou udalosťou aby ešte kde-tu našiel sa vedľa autostrády takýto historický stĺp na pamiatku po veľkom osloboditeľovi.

Zábavu Petra Šturmana od malička bolo rybárstvo. Svojou vnímavosťou najmenšieho detailu od mladý vynikal jako neobyčajne úspešný rybár, ktorý viazal mušky vlastného vzoru, vyrezával umelé vlnidlá a svojimi úlovkami obyčajne prevyšoval aj starších a skúšenejších rybárov. V Michigane nadobudol si 40 akrov podý južne od Sault St. Marie, kde si vystavil na pobreží St. Marie rieky chatu. Tam pravidelne chodieval každé leto a pozýval priateľov a zákazníkov na rybačku, v sezone na lov jeleňov, obyčajne so skvelými výsledkami. Priatelia ho konečne prehovorili, aby svoje vlnidlá dal na trh. Založil si preto dielňu v Utica, Mich. a skoro ani nestačil plniť objednávky od veľkoobchodníkov. Tešil sa takej popularite že sborník LIFE venoval mu niekoľko strán s vyobrazeniami vlnidiel a s jeho podobizňou pri práci. Fabričná výroba vlnidiel ho ale nebavila a preto po niekoľkých rokoch úspešnej obchodnej činnosti závod predal a vrátil sa k výrobe maket, ktoré vyžadovali viac domyselnosti a zručnosti. Práve však výrobou rybárskych vlnidiel dostal sa do pozornosti redaktorovo v Encyclopaedia Britannica a v ročenke 1960 zjavil sa článok o

majstrovi Petrovi Šturmanovi a jeho neobyčajných vlnidlách na ryby.

Keď mal možnosť ísť do penzie, už vzhľadom aj na porušený zdravotný stav, neváhal dlho, ale predal svoj závod v Detroit a presťahoval sa do Floridy, kde už viacerí príbuzní jeho manželky žili. Usadil sa v meste Inverness, ležiace asi na 30 míľ severne od Masaryktownu, čo mu poskytovalo častý styk s jeho rodákmi, mnohí z nich bývalí Detroitčania.

V invernesskom zátiší sa konečne mohol venovať svojej vytúženej myšlienke, výrobe husiel dl'a vzoru Stradivaria. Potrebnú literatúru mu na to zaobstaral brat Pavel z Washingtonskej kongresionálnej knihovne a od knihkupcov v Londýne. Za minulých 8 rokov vytvoril do 20 husiel prvotriednej kvality, do najmenšieho detailu ručne vyrezávané. Z tých po kuse venoval synovi Ivanovi, dcéram Elene a Pamele. Ostatné nie sú na predaj, bár vyskúšali ich známi koncertní huslisti a nabíjali tisíce dolárov za každé. Prechováva ich vdova Milka. Husle vystavil raz na hospodárskej a umeleckej výstave v okrese Citrus a získal za svoje tvorby to najvyššie uznanie, modrú stuhu. Následkom toho, desiatky ľudí počali ho vyhľadávať v jeho dome, prinášajúc hudobné nástroje roznych výrobcov, mnohé v zúboženom stave v tej nádeji, že medzi nimi sa najde pravá Stradivárka. Majster Šturman však už prvým pohľadom na stroje ochladil nádeje majiteľov, poctive vysvetľiac pravú hodnotu každého stroja. Nenašla sa veru žiadna Stradivárka.

Najnovší a posledným dielom majstra boli husle polovičnej veľkosti a veľmi príjemného zvuku pre svoju 5-ročnú vnučku Amie, ktoré preukazuje značnú náklonnosť k hudbe.

Dňa 23. januára 1978 príbuzní a priatelia sišli sa, aby s dorozumením majstra všetky jeho husle mohli byť vyskúšané na slovo vzatými umelcami st. petersburgského symfonického sboru. Prišli traja huslisti a celý večer znely sladké tóny inštrumentov o ktorých ani sami umelci nechceli veriť, že sú považované po prvý raz v rukách školeného huslistu. Tvorca za mladý mal len niekoľko hodín školenia na husliach a svoje tvorby skúšal vyhrávaním "od ucha" oblúbených slovenských ľudových piesní. Ťažko bolo rozhodovať ktoré z husiel sú najlepšie.

Tak sa skončil večer, ku konci ktorého majster Šturman sa cítil unaveným a slabým. Priatelia navrhovali nemocnicu, dobre vediac o jeho chorobou oslabenom srdci. Lenže Peter Šturman nepopustil. Tvrdil že je v poriadku a nástojil šoférovať svoje auto až domov. L'ahol si do postele, už predpísaný lek . . . a o niekoľko hodín pozdejšie manželka našla už vychladnuté telo.

Tri dni na to, 26. januára 1978, v pohrebníckom závode v Inverness troje husiel v rukách umelcov, ktorí len pred tromi dňami ich vyskúšali, žalostne zakvílili nad náhlým odchodom ich tvorca, majstra Petra Šturmana, do večnosti. Zanecháva po sebe vdovu Milku, dcéry Elenu, Pamelu, sedmoro vnúčat, brata Pavla, sestry Margitu, Julišku a Milku, a početné príbuzenstvo.

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Anna Faltusová, Washington, D.C.	\$100.00
Dr. Otakar a Milada Hornová, D.C.	25.00
Vdčičná v Texasu	25.00
manž. Josef a Karla Gregorovi, D.C.	20.00
Anna Petříková, IL	15.00
Emil Horvath, IL	14.00
Irene Lettrichová, D.C.	10.00
Jerome A. Vojta, WI	5.00

**AMERICAN PŘEDPLATNÉ —
BULLETIN ▶ \$2.00 ROČNĚ**

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe jest připravená poskytnouti Vám nejvýhodnější druhy životních pojistek plně zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois